

Karşılaşma

Orman her zamanki gibi sessizdi, ölen bir hayvanın son nefesinin duyulabileceği kadar sessiz. Kuşsuz, çıtırtısız, cansız. Ama biz biliyorduk, bu sessizlik bir yaratığın işiydi. "Bu kadar yaklaşmak iyi bir fikir mi sence?" dedim.

"Uyuyor" dedi Huşar. "O yüzden şimdi gidiyoruz. Görmem lazım. Nasıl görünüyor, nefes alıyor mu, yüzüne bakmam gerek. Sessiz olursak hiçbir şey olmaz."

Bir kez daha "sessiz" dedi. Hep söylüyor, zaten bu orman hep sessiz. Bu yaratığın peşinden boşuna koşuyoruz günlerdir.

Yaratığa yaklaşıyorduk. Önümüzde sık ağaçlı, alçak dallı bir kavis vardı. Huşar elindeki küçük şişeyi inceledi ve bana gösterdi.

"Dört tanesini önceden bu civara yerleştirmiştim" dedi. "Bu elimdeki yedek, umarım ihtiyacımız olmaz."

Ben baltama baktım. Her zamanki gibi ağırdı. Yaratığa yaklaştıkça daha da ağırlaşıyor gibiydi. Ve sonra bir çıtırtı geldi. Ben değildim. Huşar da değildi. Ses arkamızdan gelmişti. O an anladım, buraya gelmemiz bir hataydı. Arkamı döndüm ve onu gördüm, ikimiz de ilk defa görüyorduk. Büyük ve çirkindi, midem bulandıracak kadar. Gözleri yoktu ama tam bize bakıyordu. Tüysüz bir keçi ile geyiğin birleşimi gibiydi. Derisi gergin ne pürüzlü, çıplak ama ıslak gibiydi. Her hareketinde kemikleri çıtırdıyordu sanki. Bir nefes verdi, çok kötü kokuyordu ama galiba Huşar'ın soruları cevaplandı diye düşündüm. Kaçmak istedim ama kaçamazdım, Huşar hala buradaydı.

"Geri dur!" diye bağırdım ve baltayı savurdum. Kafasına değil, ayağına. Hedefim onu öldürmek değildi, yapamayacağımı anlamıştım, sadece zaman kazanmalıyım. Ayağına vurdum. Yaratık sendeleyerek geri çekildi. Kendime güvenim gelmişti.

"Biraz oyala, ısıklar elimde!" diye bağırdı Huşar. Bir an için elindeki bir şeyleri fırlattığını gördüm. Ardından yüksek, sabit, tiz bir ses ormanın sol tarafında yankılandı. Yaratık durdu ve kafasını yana eğdi, soluk aldı. Ses onu rahatsız etmişti, Huşar haklıydı. Huşar ikinci şişeyi hazırlarken yaratık bir bana bir ısığa doğru dönüyordu. Ayağına bir darbe daha indirdim. Ardından koşmaya başladım. Arkamdan önce bir patlama sonra ısıklar gelmeye başladı, ikinci şişe. Yaratık yine yönünü şaşırdı. Başını çevirerek bir ileri, bir geri. O an geri döndüm, Huşar'a koştum. "Bir şey yap!" Elindekini gördüm, çamur gibi koyu ve kabarcıklı. Bize doğru gelmeye başlayan yaratığın tam altına fırlattı. Bastığı toprak çürüdü ve yaratık içine çöktü, dört bacağında yerin içindeydi artık. Kafasını çevirdi, vahşice sıkıştığı yerden çıkmaya çalışıyordu. Kaçmak istiyordum, ellerim ve bacaklarım titremiyordu belki ama içimde bir şeylerin titrediğini hissedebiliyordum. Huşar'a seslendim ve koştuk. Isık sesleri kesilene ve kuşların ötüşünü duyana kadar.

